

skal tages alvorligt, og at der derfor også skal være indbygget en sanktionsmulighed.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det, jeg reagerer mod, er jo ministerens oplæg, som om vi ikke vil gøre noget over for de forældre, der ikke tager deres forældreansvar alvorligt. Det er ikke rigtigt. Ministeren ved godt, at vi jo har været med til at lave en lang række ting, der netop handler om de sociale myndigheders muligheder for at gribe ind i de familier, der ikke fungerer.

Når vi fra vores side fokuserer på den del, der handler om at kunne straffe de forældre, hvor børnefamilieydelsen kan betyde ret meget i forhold til de penge, de har, er det da fuldstændig i tråd med, hvad regeringens og Dansk Folkepartis ordførere har sagt. Der har gentagne gange været fokus på, at det her handler om at kunne straffe; det handler om at kunne fortælle de forældre, at hvis ikke de gør sådan, så tager vi altså pengene fra dem – så kan vi gøre det. Det er da ikke kun noget, SF eller oppositionspartierne har fokuseret på. Det er i allerhøjeste grad også noget, som Dansk Folkeparti og regeringens egne ordførere har fokuseret på.

Kl. 16.25

Det er klart, at når Venstre så at sige giver bolden op og siger, at det her altså handler om at kunne straffe de forældre, der ikke er i stand til at passe deres forældrerolle, så bliver vi nødt til at gribe den bold og sige, at den del af forslaget synes vi er dårlig, især når vi ved, at lige præcis den del af forslaget ikke har nogen effekt på det, man gerne vil opnå både fra ministerens side og fra vores side, nemlig at forældrene bliver bedre til at tage sig af deres børn. Der ved vi, at det ikke har nogen effekt at gøre familierne fattigere. Det ved vi også fra en lang række eksperter.

Derfor er det det, vi reagerer mod. Alt det andet i forhold til at gå ind over for familierne er vi jo enige om.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Man kan komme helt i tvivl om, hvorvidt hr. Kamal Qureshi overhovedet har læst lovforslaget, og hr. Kamal Qureshi har i hvert fald ikke hørt Venstres ordførers tale her i dag, hvor man jo netop understregede, at det handlede om at få forældre, der kan, til at tage et forældreansvar på sig. Jeg har ikke hørt nogen anden end oppositionen, der åbenbart har brug for at kritisere

det her udmærkede forslag, tale om, at det her skulle handle om at straffe forældre. Det gør det på ingen måde.

Det handler om at tage vare på børn og unge, som er på vej ud ad et sidespor; fange problemerne, inden de vokser sig for store; forebygge, at de her børn og unge bliver sociale tabere. Der vil det være rigtig godt, hvis vi kan få forældrene mere på banen og tage et ansvar for deres børn.

Det handler på ingen måde om at straffe, men det handler om at give kommunerne en ny mulighed for at give et pålæg til forældre om at sørge for, at deres barn ikke fjøtter rundt på gaden efter midnat, eller at deres barn møder frisk og veludhvilet i skolen, får læst lektier eller lignende, pålæg om at deltage i forældreprogrammer, eller hvad det nu er, der er behov for i den konkrete situation. For at understrege alvoren i det, giver vi også mulighed for at tilbageholde børnefamilieydelsen, men det er jo det, man nemt kan undgå. Det kan man undgå ved, at man går ind og tager ansvar for sit barn.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror, at der er dele af det her, som det ikke giver meget mening at diskutere videre; nogle uenigheder, som nok er for basale til, at vi kan komme videre.

Ministeren mener, at der er en lille gruppe forældre, som ikke er motiveret for at gøre det bedste for deres børn. Det mener jeg sådan set ikke. Jeg tror, at de fleste, faktisk alle forældre, som udgangspunkt vil deres børn det godt, men nogle magter det ikke.

Ministeren mener, det er kedeligt, hvis den her straffebestemmelse overhovedet bliver udmøntet, men insisterer alligevel på at gennemføre den, på trods af at alle faglige anbefalinger siger det stik modsatte. Så kan man jo ikke stille så meget op som opposition andet end at kalde det symbolpolitik. Hvis ikke der er nogen faglig begrundelse for det, er det jo ren politisk symbolpolitik, og det er fair nok.

Men hvad med retssikkerheden? Hvordan sikrer vi, at den enkelte forælder ikke kommer i klemme? Hvis man mister grebet om sin 15-årige dreng og ikke kan garantere det, men drengen påstår noget andet over for sagsbehandleren, hvordan vil ministeren så håndtere alt det med retssikkerheden i forhold til den enkelte sagsbehandler, der pludselig får tildelt magt til at skalte og valte med borgernes liv?